

[Rasmussen (Gylling).]

staar ikke, at man fra anden Side er saa ængstelig ved dette Forhold; man maa hellere ved Starten af saadanne Brug give et Tilskud, end at Staten senere skal betale for at faa en syg Besætning slaaet ned. Jeg synes, det er udmærket, at man ved denne Lejlighed har indført denne Bestemmelse, og jeg kan give min Tilslutning dertil. Ligeledes kan jeg give min Tilslutning til det foreslaaede Tilskud paa 100 000 Kr. til Bekæmpelse af smitsom Kalvekastning; det er en saa alvorlig Sygdom, at det Tilskud, her er Tale om, er fuldt ud berettiget.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale begge Lovforslag til hurtig Behandling og velvillig Vedtagelse.

J. S. Foget: Jeg vil begynde med at udtale min Glæde over, at Landbrugsorganisationerne har opnaaet Enighed om disse Ordninger. Det vilde paa Forhaand være komplet umuligt at gennemføre saadanne Ordninger til alles Tilfredshed, men det er sørgeligt at se, at Husmandsforeningerne med radikale Politikere i Spidsen har gjort, hvad de kunde, for at skabe den størst mulige Splittelse inden for Landbruget, og det endda paa et Grundlag, som meget let kunde føre til, at Husmændene blev daarligere stillede, end de er i Forvejen. Vi ser nemlig, at med den nuværende Fordeling er der Udsigt til, at vi kommer ind i Perioder, hvor der langtfra er for mange Svin, og samles Produktionen paa endnu færre Hænder, vil det gaa saadan, at det ikke bliver Husmændene, men de større Brug, som faar Fordelen af denne af Husmandsforeningerne foreslaaede Ordning, idet de er i Stand til at købe Svinekortene for næsten ingenting; det har fra Husmandsforeningernes Side kun været Forsøg paa at lave rent partipolitisk Propaganda og ikke noget som helst andet. Det er netop Bevis paa Berettigelsen af Oprettelsen af Landbrugernes Sammenslutning, hvor man søger at samle alle Brugsstørrelser, søger at faa dannet en Enhed under Hensyn til hinanden.

Naar der nu er opnaaet Enighed — det, Rigsdagen skal tage Stilling til, er ikke Fordelingen af Svinekortene, men kun det Lovforslag, som giver Ministeren og Landbrugsorganisationerne Lovhjemmel til at administrere Ordningen —, kan vi fra vor Side selvfølgelig ikke gaa imod det, Landbrugsorganisationerne er blevet enige om. En saadan Lovhjemmel er efter min Mening en fuldkommen Nødvendighed, det er nødvendigt, at man har en Lov, paa Basis af hvilken man kan administrere Fordelingen

af Svinekortene; heri tror jeg ingen i denne Sal er uenig. Hvorledes Administrationen skal foregaa, er ikke noget, Rigsdagen tager Stilling til, det er noget, Landbrugsorganisationerne har ordnet suverænt.

Det ærede Medlem Hr. Sørensen (Sejlfod) kom med en Udtalelse, som jeg ikke kan lade gaa upaataalt hen. Det ærede Medlem sagde, at man burde gaa til at uddele de billige halve Grise til Byerne i Stedet for til Landbruget, for Landbruget fik sikkert Flæsk nok. Det er beklageligt, at en dansk Landmand kan komme saa langt ud i Partipolitik, at han falder sin egen Stand i Ryggen med en fuldkommen vildledende Agitation. De halve Grise er Landbrugernes egne, hver Andelshaver har indbetalt 2 Kr. til en Fond, og denne Fond betaler Under-skuddet ved Uddelingen af de halve Grise. Hvis Byerne vilde være med til at betale til denne Fond, kunde der være Rimelighed i den Udtalelse, det ærede Medlem fremsatte, men de halve Grise er i Forvejen betalt af Landmanden selv. Landmandens Andelsslagterier er hans egen Forretning, og at man saa af og til udlodder enkelte halve Grise til Andelshaverne, er dog ikke et Spørgsmaal, som det øvrige Samfund kan blande sig i. Det er et Spørgsmaal, som kun vedrører Landbruget selv, idet Landbruget er ene om at betale til sine egne Andelshavere. Det vilde dog være ganske urimeligt, om Andelsslagterierne ogsaa skulde betale til Uddeling af Flæsk.

Over for det ærede Medlem Hr. Grønning maa jeg sige, at han har misforstaaet nogle af Bestemmelserne i Lovforslaget, idet han nemlig udtalte, at man burde indskrænke Tildelingen af Svinekort efter Mælkelevering, da en forøget Tildeling animerer til forøget Mælkeproduktion. Den højtærede Minister understregede netop ved Lovforslagets Fremsættelse, at Grundlaget for Tildeling efter Mælkelevering var Tidsrummet 1933—35, og at altsaa den fremtidige Produktion af Mælk ikke kommer i Betragtning. Jeg har ment, det var rigtigst at sige dette, for at der ikke skal komme yderligere Diskussion om denne Misforstaaelse.

Vedrørende Kornordningen, som ogsaa er et Led i Overenskomsten mellem Landbrugsorganisationerne, kunde vi ud fra Hensynet til hele Landbruget have ønsket, at Produktionsprisen var sikret, særlig da Kornordningen i saa høj Grad har været sat i Forbindelse med Svineordningen. De stipulerede Priser dækker langtfra Produktionsprisen. Jeg ser bl. a., at der i § 3, Stk. 7, er indsat den Bestemmelse, at